

Новине у Закону

Разлози за доношење измена и допуна Закона о заштити животне средине, састоје се у потреби за усклађивањем важећег закона са прописима о додели државне помоћи, другим системским законима (Законом о буџетском систему), са релевантним међународним уговорима и прописима ЕУ.

Нацртом закона о измени и допуни Закона о заштити животне средине, прописује се оснивање Зеленог фонда Републике Србије, као органа у саставу Министарства, ради финансирања заштите и унапређивања животне средине, а у складу са Законом о буџетском систему. Предложено решење омогућава даље функционисање финансирања система заштите животне средине, а након укидања Фонда за заштиту животне средине. Ближе услове које треба да испуне корисници средстава, услове и начин расподеле средстава, критеријуме и мерила за оцењивање захтева за расподелу средстава, начин праћења коришћења средстава и уговорених обавеза, биће прописани актом Владе.

Изменама и допунама Закона о управљању отпадом у значајној мери је транспонована Оквирна директива о отпаду 2008/98/ ЕС, РСВ и РСТ Директива 96/59/ЕС, и отклоњене су непрецизности и недостаци у транспоновану Директиве о депонијама 99/31/ЕС и Директиве о инсинерацији отпада 2000/76/ЕС.

Један од разлога за предлагање измена и допуна Закона о управљању отпадом, је и усклађивање одређених законодавно-правних решења, са применом других важећих прописа, као и прецизирање појединих одредаба важећег закона које се односе на: одузимање овлашћења за испитивање отпада, садржину захтева и дозволе за одлагање отпада на депонију и термички третман отпада, правног следбеника лица које има дозволу за управљање отпадом, измену и одузимање дозволе.

Уведено је ново начело „самоодговорности“, које претпоставља успостављање интегрисане и одговарајуће мреже постројења за поновно искоришћење и одлагање мешаног комуналног отпада сакупљеног из домаћинства, а принцип хијерахије управљања отпадом измењен је у смислу приоритета: превенција, припрема за поновну употребу, рециклажа, остале операције поновног искоришћења (искоришћење за добијање енергије), одлагање отпада.

Регулисан је и рад нових IPPC постројења за управљање отпадом за време трајања пробног рада, њима се издаје привремена дозвола до издавања интегрисане дозволе, за време трајања пробног рада, а најдуже још 240 дана по завршетку пробног рада.

Допуном одредбе о класификацији отпада, дефиниција опасног отпада усклађена је са Директивом о отпаду.

Нацртом Закона предвиђено је увођење нових института: Нус производ и престанак статуса отпада. Прописани су услови под којим се може поступати са материјом или предметом који је настао у

процесу производње, а чији примарни циљ није производња те материје, као са нус производом. Прописани су и услови када поједине врсте отпада, које су биле подвргнуте операцијама поновног искоришћења и рециклаже, престају да буду отпад. У погледу оцјене усаглашености, прописна су два модела: самодекларишућа тврдња, за поједине врсте отпада, које у складу са прописима ЕУ престају да буду отпад и модел оцењивања усаглашености производа који спроводи орган државне управе, за производе за које прописима ЕУ није уређено да престају да буду отпад. Количине материја или предмета које су престале да буду отпад, урачунавају се у укупне количине рециклираног и искоришћеног отпада за потребе испуњавања националних циљева који су утврђени за амбалажни отпад, отпадна возила, отпадну ЕЕ опрему и отпадне батерије и акумулаторе.

Уведена је нова врста планског документа, Програм превенције стварања отпада, којим се утврђују циљеви и мере превенције стварања отпада. Програм доноси Влада за период од шест година.

Радни план постојећих постројења за управљање отпадом, поред општих елемената, мора да садржи и податке о врсти и количини историјског отпада у постројењу, као и акциони план уклањања историјског отпада са проценом трошкова.

Одговорност произвођача отпада, да одвојено сакупљања отпад и да га разврстава у складу са потребама будућег третмана, квантификована је у количини, односно проценту који је у складу са националним циљевима.

Нацртом закона прописани су и случајеви, када се отпад може поново искористити за исту или другу намен, за рециклажу, односно друге операције поновног искоришћења, ради добијања сировине за производњу истог или другог производа, као секундарна сировина (папир и картон, метал, стакло, пластика, отпад од грађења и рушења, пепео и шљака од сагоревања угља из термоенергетских постројења, гипс и сумпор од одсумпоравања димних гасова, отпадна уља и др.)

или ради искоришћења вредности отпада његовом биоразградњом или спаљивањем уз искоришћење енергије.

Јединица локалне самоуправе у обавези је да уреди селекцију и одвојено сакупљање отпада ради рециклаже, односно да организује селективно и одвојено сакупљање отпада ради рециклаже, да организује и опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства, да изради попис неуређених депонија, да изради попис и пројекте санације и рекултивације несанитарних депонија-сметлишта и да у споразуму са једном или више локалних самоуправа, одреди локацију за изградњу и рад постројења за складиштење, третман или одлагање отпада на својој територији. За наведене обавезе локалне самоуправе, одређен је прелазни период за примену, од 1 године, односно две године, од дана ступања на снагу Закона.

Документ о кретању опасног отпада, почев од 1. јануара 2016.године попуњаваће се електронски.